

Nr. C/567/10
van het arrest

Nr. 2010/1555
van het repertorium

Nr. 1172 P 2007
van het parket-generaal

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR
bevoegd voor het volledige grondgebied van het
Vlaamse Gewest,
met kantoren gevestigd te 1210 Brussel, Koning
Albert II-laan 19 bus 22

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. _____, advocaat
bij de balie van _____,

tegen

bediende
geboren te op

Belgische

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr. loco
Mr. en Mr. allen advocaat
bij de balie van

Beklaagd van:

te

Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

in strijd met het bijzonder plan van aanleg, goedgekeurd bij Koninklijk besluit

als (mede)eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd,

op het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 5340 m²

eigendom van geboren te
op bij akte verleden op 29 juli 1997
door notaris

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

tussen 25 januari 2004 en 29 januari 2004 te hebben uitgevoerd,

namelijk een houten woning type chalet;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te d.d. 9 oktober 2006

het onroerend goed toebehorend aan ingevolge een akte van deling ontvangen op 29 maart 1997 door notaris te

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 2 november 2007 door de eiser tot herstel tegen alle beschikkingen hem aanbelangende

tegen het **vonnis**, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 22 oktober 2007 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, dewelke als volgt heeft beslist:

Verleent akte van tussenkomst als eiser tot herstel aan de Stedenbouwkundige Inspecteur;

Verklaart de herstellvordering niet wettig gemotiveerd op grond van artikel 159 Grondwet en laat ze buiten toepassing en wijst ze af.

* * *

Gelet op het arrest, op tegenspraak gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, 12^e kamer op 25 maart 2009, waarbij als volgt werd beslist:

--

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten gepreciseerd en geactualiseerd te worden als volgt:

- de actualisering van de feiten aan de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003
- de weglating in de tenlastelegging van de woorden "in strijd met het bijzonder plan van aanleg, goedgekeurd bij Koninklijk besluit".

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Preciseert en actualiseert de omschrijving der feiten zoals hiervoor gezegd;

Met betrekking tot de herstellvordering

Vooraleer verder recht te doen;

Legt de herstellvordering voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor eensluidend advies;

Beveelt de heropening der debatten ter terechtzitting van 16 december 2009 om 11 uur;

De kosten

Houdt de beslissing over de kosten voorlopig aan.

* * *

Gelet op het niet-eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid neergelegd ter griffie op 8 juni 2009.

* * *

I. Procedure

Gelet op de herneming van de zaak wegens een gewijzigde samenstelling van de zetel.

De heer Voorzitter doet verslag.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde wordt gehoord in haar middelen van verdediging ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93.1° a) en c), 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op artikel 4.2.1.1° a) en c) en strafbaar gesteld bij

de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagde werd hiervan in kennis gesteld en heeft de gelegenheid gekregen haar verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

Ontvankelijkheid van de strafvordering

De strafvordering, geldig gestuit zijnde op 18 maart 2008 door de betekening van de dagstelling, is nog niet vervallen door verjaring.

II. Motivering ten gronde

Met betrekking tot de herstellvordering

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de afwijzing door de eerste rechter van de herstellvordering als kennelijk onredelijk te bevestigen.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke noch door het Openbaar Ministerie, zich gedragend naar de wijsheid van het Hof, noch door de eiser tot herstel in hoger beroep weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

2. De inbreuk is gelegen in agrarisch gebied, zijnde een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Zoals vastgesteld werd door de eerste rechter werd door beklaagde overgegaan tot afbraak van de bestaande woning en tot heropbouw van een nieuwe houten woning 'met behoud van het bestaande bouwprofiel en uitzicht, zodat de gerealiseerde woning overeenstemt met de afmetingen en afwerkingsmaterialen van de stedenbouwkundige vergunning'.

De vergunning waarnaar wordt verwezen is deze verleend door de Bestendige Deputatie op 22 mei 2003 strekkende tot verbouwing en uitbreiding van de bestaande woning, zijnde een houten chalet, gelegen aan de rand van agrarisch gebied. De motivering van de Bestendige Deputatie luidde dat de aanvraag vanuit het standpunt van de goede ruimtelijke ordening aanvaard kon worden omdat het

pand gelegen was aan de rand van het agrarisch gebied en zich op een aanvaardbare wijze integreerde in het landschap.

3. Bij de aanvang van de verbouwing werd o.m. vastgesteld dat de oude chalet asbest bevatte waardoor door de architect en de aannemer besloten werd deze af te breken en opnieuw op te bouwen, weliswaar zonder vergunning. De nieuwbouw werd gerealiseerd op de bestaande fundamenteën.

4. De oude chalet was wel degelijk vergund. De vergunning van 11 juni 1981 verleend door de Bestendige Deputatie werd nooit aangevochten. Tevergeefs beweert de stedenbouwkundig inspecteur dan ook dat de chalet als niet vergund zou moeten worden beschouwd zgn. omdat de vergunning onder valse voorwendsels zou zijn bekomen. Dit is geenszins aangetoond en bovendien was bestemmingswijziging in die periode niet eens vergunningsplichtig of strafbaar.

4. De Hoge Raad voor het Herstelbeleid verleende een niet-eensluidend advies. Hiervoor werd gesteund op het feit dat de stedenbouwkundig inspecteur geen beoordeling had gemaakt van de ruimtelijke impact en dat, zoals toegegeven door de stedenbouwkundig inspecteur, een planologische oplossing voor het kwestieuze perceel via een GRSP en RUP in het vooruitzicht kan worden gesteld.

Er wordt dus door de stedenbouwkundig inspecteur geen rekening gehouden met de bestaande vergunde toestand en aldus wordt er ook geen beoordeling van ruimtelijke impact gemaakt tussen de oorspronkelijk vergunde constructie en de huidige in overtreding gedane heropbouw, waarbij bovendien vastgesteld is vaststellende dat de heropbouw is gebeurd binnen de bestaande volumes.

5. De motivering van de stedenbouwkundig inspecteur dat de constructie niet verenigbaar zou zijn met de goede ruimtelijke ordening, louter en alleen omdat het geen voor een leefbaar agrarisch of para-agrarisch bedrijf noodzakelijk gebouw is of de woning van de exploitant is, is strijdig met de vergunning van 22 maart 2003 waarin juist expliciet werd gesteld dat de constructie vanuit het standpunt van de goede ruimtelijke ordening aanvaard kon worden omdat het pand gelegen was aan de rand van het agrarisch gebied en zich op een aanvaardbare wijze integreerde in het landschap.

6. Het Hof stelt vast dat de ongewijzigde herstellvordering d.d. 16 september 2004 kennelijk onredelijk is.

Zij is immers niet afdoende gemotiveerd vanuit stedenbouwkundig oogpunt nu zij verzuimt rekening te houden met de ruimtelijke impact van de vooraf bestaande en vergunde toestand en geen rekening houdt met die vooraf bestaande en vergunde toestand, daarbij zelfs uitgaand van verkeerde en juridisch onjuiste premissen, zodat de gevorderde herstelmaatregel geen steun vindt in het dossier en de aangevoerde motieven.

7. Een andere herstelmaatregel, hoewel niet eens in overweging genomen, zoals bv. meerwaarde, is wel degelijk mogelijk en lijkt meer aangewezen gelet op de aard van de overtreding, de beperkte omvang en aantasting van de goede ruimtelijke ordening o.m. gelet op de vooraf bestaande en vergunde toestand. Hierdoor ook zal de goede ruimtelijke ordening kunnen worden hersteld.

8. De herstellvordering zoals nu gesteld en gehandhaafd brengt voor de beklagde een onredelijke last mee die het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan ruim overstijgt.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

Na herneming van de zaak, het arrest d.d. 25 maart 2009 verder uitwerkend;

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging zoals voormeld (pagina's 5-6);

Met betrekking tot de herstellvordering

Bevestigt het bestreden vonnis;

De kosten

Veroordeelt de eiser tot herstel tot de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de herstellvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 96,36 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Voorzitter,

Raadsheer,

Plaatsvervangend Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van
EENENDERTIG MAART TWEEDUIZEND EN TIEN
uitgesproken door Voorzitter
in aanwezigheid van Advocaat-generaal
met bijstand van Griffier